

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 22. srpnja 2007.

Kad bi ljudi živjeli u miru, Zemlja bi sličila raju

Draga braćo i sestre!

Kroz ove dane odmora što ih, hvala Bogu, provodim ovdje u Cadoreu, još su bolnije za mene vijesti koje dolaze o krvavim sukobima i nasilnim događajima zabilježenim posvuda u svijetu. To me potiče na ponovno promišljanje o drami ljudske slobode u svijetu. Ljepota prirode podsjeća nas da nas je Bog postavio kako bismo "obrađivali i čuvali" ovaj "vrt", to jest Zemlju (usp. Post 2,8-17). Kad bi ljudi živjeli u miru s Bogom i jedni s drugima, Zemlja bi sličila doista "raju". Grijeh je naalost pokvario ovaj boanski plan, stvorivši razdore i dozvolivši da u svijet uđe smrt. Tako se događa da ljudi popuštaju pred napastima Zloga te vode ratove jedni protiv drugih. Posljedica je toga da se u ovom predivnom "vrtu", to jest u svijetu, otvaraju prostori "pakla."

Rat, sa svojim posljedicama alovanja i uništenja, oduvijek je ispravno smatran nevoljom koja se protivi Bojem naumu, jer Bog je sve stvorio za postojanje, a naročito od ljudskoga roda eli načiniti jednu obitelj. Ne mogu u ovom trenutku a da se ne spomenem jednoga značajnoga datuma: 1. kolovoza 1917. - točno prije 90. godina - moj časni prethodnik papa Benedikt XV. uputio je poznatu Poruku zaraćenim silama, traеći da okončaju Prvi svjetski rat (usp. AAS 9 [1917], 417-420). Dok je mahnitao taj strahoviti sukob, papa je imao hrabrosti izjaviti da je riječ o "nepotrebnom pokolju". Ovaj njegov izraz ostao je zabiljeen u povijesti. Svoje opravdanje taj je izraz našao u stvarnom stanju toga ljeta 1917., posebice ovdje na venetskoj bojišnici. No te riječi, "nepotreban pokolj", sadre i šire, proročko značenje, te ih se moe primijeniti na tolike druge sukobe koji su prekinuli bezbrojne ljudske ivote.

Upravo ova područja gdje se nalazimo, koja sama po sebi govore o miru i slozi, bila su pozornicom Prvoga svjetskog rata, na što još uvijek podsjećaju tolika svjedočanstva i poneka

potresna alpska pjesma. To su događaji koje ne treba zaboraviti! Negativna iskustva kroz koja su, naalost, naši preci prošli valja pohraniti kao u neku riznicu, da ne bi bila ponovljena. U svojoj Poruci papa Benedikt XV. nije se ograničio samo na to da osudi rat; u njoj je naznačio, na pravnome polju, putove izgradnje pravednog i trajnog mira: moralnu snagu prava, uravnoteeno i nadzirano razoruanje, posredovanje u sukobima, slobodu mora, međusoban oprost ratnih troškova, povrat okupiranih teritorija te pregovore kojima bi se prekinuli sporovi. Prijedlog Svete Stolice bio je usmjeren na budućnost Europe i svijeta, prema naumu kršćanskoga nadahnuća, no prihvatljiv svima jer je bio utemeljen na pravu naroda. Isti su plan slijedili sluge Boji Pavao VI. i Ivan Pavao II. u svojim nezaboravnim govorima u Skupštini Ujedinjenih naroda, ponavljajući, u ime Crkve: "Nikada više rata!" Iz ovog mjesta mira, u kojem se još snanije doivljava neprihvatljivost strahota "nepotrebnih pokolja", ponavljam poziv da se čvrsto ustraje na putu prava, da se odlučno odbaci utrka u naoruanju, da se općenito odbace pokušaji rješavanja novih problema starim načinima.

S ovim mislima i takvim nadama u srcu, uputimo sada posebnu molitvu za mir u svijetu, povjeravajući ga Blaenoj Djevici Mariji, Kraljici Mira.